

**Serce Jezusa,
pełne miłości i dobroci**

P

Pragniemy mówić do Serca Syna poprzez Serce Matki. Cóż może być wspanialszego ponad rozmowę tych dwu Serc? Pragniemy w niej uczestniczyć.

Serce Jezusa jest „gorejącym ogniskiem miłości”: miłość ma coś z natury ognia, który płonie i spala, aby oświecać i ogrzewać. Równocześnie – w ofierze Kalwarii Serce Odkupiciela nie zostało strawione ogniem cierpienia. Chociaż po ludzku umarło, co stwierdził rzymski setnik, przebijając włócznią bok Chrystusa – to przecież w Boskiej Ekonomii zbawienia Serce to pozostało Żywe, objawiło się w Zmartwychwstaniu.

I to właśnie żywe Serce zmartwychwstałego i uwielbionego Odkupiciela jest „pełne miłości i dobroci”: nieskończenie i ponad obficie pełne! Pełnia ludzkiego Serca ma w Chrystusie Boską miarę. Takie było to Serce już za dni życia ziemskiego, świadczy o tym wszystko, co składa się na ewangelię. Pełnia miłości wyrażała się poprzez dobroć: poprzez dobroć promieniowała i rozlewała się na wszystkich, przede wszystkim na cierpiących i ubogich. Na wszystkich wedle ich najprawdziwszych potrzeb i oczekiwań. I takie jest to ludzkie Serce Syna Bożego także po doświadczeniu krzyża i ofiary. Jeszcze bardziej takie: pełne miłości i dobroci.

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

[8 czerwca]

**Serce Jezusa,
cnót wszelkich
bezdenna głębino**

P

Pod Sercem Matki począł się Człowiek. Począł się jako Człowiek – Syn Boży. Poprzez chwilę poczęcia, poprzez tajemnicę Wcielenia, patrzymy na całe życie Jezusa, narodzonego z Maryi. Staramy się, idąc za wezwaniami litanii, niejako opisać to życie od wewnątrz: poprzez Serce.

Serce stanowi o głębi człowieka. A w każdym razie ono wyznacza miarę tej głębi, zarówno w doświadczeniu wewnętrznym każdego z nas, jak też w międzyludzkiej komunikacji. Głębia Jezusa Chrystusa, wyznaczona miarą Jego Serca, jest nieporównywalna. Przewyższa głębię jakiegokolwiek człowieka, jest bowiem nie tylko ludzka, ale zarazem Boska.

Ta Bosko-ludzka głębia Jezusa jest głębią cnót: cnót wszelkich. Jako prawdziwy człowiek Jezus wypowiadał wewnętrzną mowę swojego Serca poprzez cnoty. Analizując Jego postępowanie możemy odkryć oraz zidentyfikować wszystkie te cnoty, które znane są z dziejów ludzkiej moralności jako cnoty kardynalne (roztropność, sprawiedliwość, męstwo i umiarkowanie) oraz inne, od nich pochodne. (Cnoty te w wysokim stopniu posiadali święci oraz – zawsze z łaski Bożej – wielcy geniusze ludzkiego etosu).

Pięknie mówi wezwanie z litanii o „bezdennej głębinie” cnót Jezusa. Ta głębia, ta głębina oznacza szczególny stopień doskonałości każdej z cnót oraz szczególną jej moc. Doskonałość ta oraz moc każdej cnoty płynie z miłości. Im bardziej wszelkie cnoty są zakorzenione w miłości, tym większa jest ich głębia. Trzeba dodać, że oprócz miłości, o głębi cnót stanowi również pokora. Jezus mówił: „uczcie się ode Mnie, że jestem cichy i pokorny sercem” (Mt 11,29).

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

[9 czerwca]

Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

Chcemy uczcić tę jedyną chwilę w dziejach wszechświata, w której Bóg-Syn staje się człowiekiem pod Sercem Dziewicy z Nazaretu. Jest to chwila zwiastowania: „Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On nazwany Synem Najwyższego” (Łk 1,31-32). Maryja mówi: „Niech mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,38). I od tej chwili Serce Jej przygotowuje się na przyjęcie Serca Boga-Człowieka: „Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze!”

Łączymy się z Bogarodzicą, aby uczcić to Serce Człowieka, które przez tajemnicę unii hipostatycznej (zjednoczenia osobowego) jest równocześnie Sercem Boga. Oddajemy cześć Bogu należną Sercu Jezusa Chrystusa, od pierwszej chwili Jego ludzkiego poczęcia w łonie Dziewicy. Oddajemy Mu wraz z Maryją taką samą cześć w chwili narodzenia: gdy przychodzi na świat w skrajnym ubóstwie Betlejem. Oddajemy Mu wraz z Maryją taką samą cześć poprzez wszystkie dni i lata Jego życia ukrytego w Nazarecie – poprzez w wszystkie dni i lata, kiedy spełnia swą mesjańską posługę wśród Izraela. A kiedy przychodzi czas męki, wyniszczenia, upokorzenia i hańby krzyża, jeszcze żarliwiej łączymy się z Sercem Matki, aby wołać: „Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze!” Tak. Najgodniejsze wszelkiej chwały, właśnie z powodu tej hańby i poniżenia! Wtedy bowiem Serce Odkupiciela dosięgło szczytu Bożej miłości. A właśnie Miłość jest godną największej chwały! „Trzeba nam się chlubić w krzyżu Jezusa Chrystusa” – napisze św. Paweł (por. Ga 6,14), a św. Jan wyjaśnia: „Bóg jest miłością” (1 J 4,8).

Jezus Chrystus jest w chwale Boga Ojca. Chwałą tą otoczył Ojciec w Duchu Świętym Serce swego uwielbionego Syna. Chwałą tę głosi na wieki wniebowzięte Serce Jego Matki. I my wszyscy łączymy się z Nią, aby wyznawać: „Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze, zmiłuj się nad nami”.

[10 czerwca]

**Serce Jezusa,
w którym ukryte są
wszystkie skarby mądrości
i umiejętności**

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

To wezwanie z Litanii do Najświętszego Serca, zaczerpnięte z Listu do Kolosan (2,3), pozwala nam zrozumieć, że musimy uciekać się do Chrystusowego Serca, ażeby wejść w Bożą pełnię.

Mowa tu nie o tej wiedzy, która wbija w pychę (por. 1 Kor 8,2) i opiera się na ludzkiej mocy, ale o wiedzy Bożej, tajemniczym planie ukrytym przed wiekami w Bogu, Stwórcy wszechrzeczy (por. Ef 3,9). Jest to wiedza nowa, zakryta przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiona prostaczkom (por. Mt 11,25), bogatym w pokorę, prostotę, czystość serca. Ta wiedza i mądrość polega na poznaniu tajemnicy Boga niewidzialnego, który wzywa ludzi do uczestnictwa w swojej boskiej naturze i pozwala im z sobą obcować. Wiemy o tym, gdyż Bogu samemu spodobało się nam to objawić przez Syna, który jest mądrością Bożą (por. 1 Kor 1,24). Wszystko to, co w niebiosach i to, co na ziemi, zostało

stworzone przez Niego i dla Niego (por. Kol 1,16). Mądrość Chrystusa przewyższa mądrość Salomona (por. Łk 11,31) Bogactwo Jego jest niezgłębione (por. Ef 3,8). Jego miłość przewyższa wszelką wiedzę. Ale poprzez wiarę możemy poznać, wraz ze wszystkimi świętymi, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość (por. Ef 3,18). Znając Jezusa, znamy także Boga. Kto zobaczył Jezusa, zobaczył także i Ojca (por. J 14,9). Przez Niego miłość Boża rozlana jest w sercach naszych (por. Rz 5,5).

Wiedza ludzka jest jak woda ze źródła: kto się jej napije, znowu odczuwa pragnienie. Mądrość i umiejętności Jezusa otwierają oczy umysłu, poruszają do samej głębi serce i uzdalniają człowieka do transcendentnej miłości; wyzwalają z ciemności błędu, chronią od plam grzechu, od niebezpieczeństwa śmierci i prowadzą do pełnego uczestnictwa w darach Bożych, które przewyższają całkowicie poznanie rozumu ludzkiego.

Poprzez mądrość i umiejętności Jezusa jesteśmy wkorzeni i ugruntowani w miłości (por. Ef 3, 17). Powstaje nowy człowiek, wewnętrzny, który stawia Boga w centrum swojego życia i służy braciom. Ten stopień doskonałości osiągnęła Maryja, Matka Jezusa i nasza Matka, niepowtarzalny przykład nowego stworzenia, ubogacona pełnią łaski, zawsze gotowa wypełniać wolę Bożą: „Oto Ja, służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa”. I dlatego mówimy o Niej „Stolica mądrości”.

[11 czerwca]

**Serce Jezusa,
w którym mieszka
cała pełnia Bóstwa**

Kościół cały otwiera się w stronę tego Serca, w którym „mieszka cała pełnia Bóstwa”. Tajemnica Chrystusa, Boga-Człowieka, posiada szczególną wymowę, gdy patrzymy na krzyż: oto Człowiek! Oto ukrzyżowany! Oto wyniszczony do końca Człowiek! Oto Człowiek starty „za złości nasze”. Oto „zelżywościami nasycony” Człowiek. A równocześnie: oto Człowiek-Bóg! Mieszka w Nim cała pełnia Bóstwa. Współistotny Ojcu! Bóg z Boga, światłość ze światłości! Zrodzony, a nie stworzony. Przedwieczne Słowo. Jeden w bóstwie z Ojcem i Duchem Świętym.

Kiedy setnik rzymski na Golgocie otwiera włócznią bok Ukrzyżowanego, z tego boku wypływa krew i woda. Jest to znak śmierci. Znak ludzkiej śmierci Nieśmiertelnego Boga.

U stóp krzyża stoi Matka. Matka Bolesna. Kiedy bok Chrystusa zostaje przebity włócznią setnika, spełnia się na Niej proroctwo Symeona: „Twoją duszę miecz przeniknie” (Łk 2,35). Słowa proroka są zapowiedzią ostatecznego przymierza Serc: Syna i Matki, Matki i Syna. „Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa”. Serce Maryi, Serce Matki Bolesnej, Serce Matki Boga.

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

[12 czerwca]

**Serce Jezusa,
w którym sobie Ojciec
bardzo upodobał**

M

Modląc się tak myślimy o tym upodobaniu odwiecznym, jakie ma Ojciec w Synu: Bóg w Bogu, Światłość w światłości. To upodobanie oznacza też miłość: tę miłość, której zawdzięcza swe istnienie wszystko, co istnieje: bez niej, bez miłości i bez Niego – bez Słowa-Syna „nic się nie stało, co się stało” (J 1,3). To upodobanie Ojca znalazło swój wyraz w dziele stworzenia, zwłaszcza w stworzeniu człowieka, gdy Bóg „widział, że wszystko, co uczynił, jest dobre... jest bardzo dobre” (por. Rdz 1,31). Czyż więc Serce Jezusa nie jest tym „punktem”, w którym również człowiek może odzyskać pełne zaufanie do wszystkiego, co stworzone. Widzi wartości, widzi ład i piękno świata. Widzi sens życia.

Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec bardzo upodobał. Idziemy nad – brzegi Jordanu. Idziemy na górę Tabor. Tu i tam w zapisie Ewangelistów odzywa się głos niewidzialny, a jest to głos Ojca: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!” (Mt 17,5).

Odwieczne upodobanie Ojca idzie za Synem, kiedy stał się On człowiekiem, kiedy podjął mesjańskie posłannictwo wśród świata. Kiedy mówił, że pokarmem Jego jest pełnić wolę Ojca. Kiedy wolę tę ostatecznie wypełnił, stając się posłuszny aż do śmierci krzyżowej. Wówczas owo odwieczne upodobanie Ojca w Synu, które należy do wewnętrznej tajemnicy Boga-Trójcy, stało się częścią dziejów człowieka. Sam bowiem Syn stał się Człowiekiem, a jako Człowiek miał serce, którym miłował i którym odpowiadał na miłość. Przede wszystkim na miłość Ojca. I dlatego też na tym Sercu, na Sercu Jezusa, skupiło się upodobanie Ojca. Jest to upodobanie zbawcze. Ogarnia nim bowiem Ojciec – w Sercu swojego Syna – wszystkich, dla których ten Syn stał się Człowiekiem. Wszystkich, dla których ma Serce. Wszystkich, za których umarł i zmartwychwstał. W Sercu Jezusa człowiek i świat odzyskuje upodobanie Ojca. Jest to Serce naszego Odkupiciela. Jest to Serce Zbawiciela świata.

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

[13 czerwca]

**Serce Jezusa,
z którego pełni
wszyscyśmy otrzymali**

Co stanowi o pełni serca? Kiedy mówimy, że serce jest pełne? Czego pełne jest Serce Jezusa? Jest pełne miłości. Miłość stanowi o tej pełni Serca Bożego Syna, do której się dzisiaj zwracamy w modlitwie. Jest to Serce pełne miłości Ojca: pełne na sposób Boży i na sposób ludzki zarazem. Serce Jezusa jest bowiem prawdziwie ludzkim Sercem Boga-Syna. Jest więc pełne miłości synowskiej: wszystko, co czynił i mówił na ziemi, świadczyło o takiej właśnie, synowskiej miłości.

Równocześnie zaś miłość synowska Serca Jezusa objawiła – i stale objawia światu – miłość Ojca. Ojciec bowiem tak „umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” (J 3,16) dla zbawienia świata. Dał dla zbawienia człowieka, aby każdy człowiek „nie zginął, ale miał życie wieczne” (tamże). Jest przeto Serce Jezusa pełne miłości człowieka. Pełne miłości stworzenia. Pełne miłości świata. Jak bardzo pełne! Ta pełnia nigdy się nie wyczerpuje.

Kiedy ludzkość czerpie z zasobów materialnych ziemi, wody, powietrza, zasoby te umniejszają się i stopniowo wyczerpują. Wiele mówi się na ten temat wobec współczesnego przyśpieszenia eksploatacji tych zasobów. I stąd ostrzeżenia: nie eksploatujmy ponad miarę. Przeciwnie jest z miłością. Przeciwnie jest z pełnością Serca Jezusa. Ta się nie wyczerpuje i nigdy nie wyczerpie. Z tej pełności wszyscy otrzymujemy – łaskę po łasce. Trzeba tylko, aby się poszerzała miara naszego serca: nasza gotowość czerpania z tak obfitej miłości. Dlatego właśnie łączymy się z Sercem Maryi.

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

[14 czerwca]

modlitwa

Litania
do Serca Pana Jezusa

INFO

Jan Paweł II
ROZWAŻANIA O LITANII DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

na podstawie:
ks. Leszek Poleszak SCJ (oprac.), *SERCE JEZUSA W DOKUMENTACH KOŚCIOŁA*, Wydawnictwo Księży Sercanów DEHON

skróty:
Redakcja

